

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007015 18 Кж 3
Бања Лука, 24.12.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Смиљане Мрша, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених М.З., П.В., В.И., М.Г., С.Л., Д.С., А.П., Н.М., М.М., Д.Р., Н.М.1, О.Ј., Р.Р. и М.Л., због кривичног дјела убиства из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске и кривичног дјела учествовања у тучи из члана 135. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичених М.З. и П.В., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 007015 18 Кв 5 од 13.12.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.12.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених М.З. и П.В., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 007015 18 Кв 5 од 13.12.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 007015 18 Кв 5 од 13.12.2018. године против осумњичених М.З. и П.В., због кривичног дјела убиства из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и кривичног дјела учествовања у тучи из члана 135. став 1. истог закона, продужен је за два мјесеца притвор из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено су изјавили жалбе њихови браниоци.

Бранилац осумњиченог М.З., адвокат П.М.Б. из Б., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу, притвор замијени блажим мјерама или да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Бранилац осумњиченог П.В., адвокат Д.Ј.Б. из Б., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и одбије приједлог за продужење притвора или рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Побијаним рјешењем продужава се раније одређени притвор због основане сумње о почињеним кривичним дјелима која су у том рјешењу конкретизована и правно одређена. Разлози који прате овакву одлуку сасвим јасно полазе од раније донијетих рјешења и у њима утврђене основане сумње за почињено кривично дјело које се осумњиченим ставља на терет, са прихватањем постојања притворског основа из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС за продужење притвора.

Што се тиче постојања основане сумње, као општег услова за продужење притвора, побијано рјешење је све одлучне чињенице потпуно и правилно утврдило. За то му квалитетну основу даје садржина исказа осумњиченог М.Л. о начину повређивања оштећеног А.П. и идентификовању осумњиченог М.З. као једног од лица која су му нанијела повреде, као и искази свједока Б.Р. и С.П., непосредних учесника догађаја, а све то у склопу материјалних доказа са лица мјеста. Ове доказе суд је правилно цијенио као довољне, како по броју тако и по квалитету, за одржавање раније утврђене основане сумње о почињеним кривичним дјелима. Зато постојање основане сумње није обеснажено жалбеним приговорима, које посебно истиче бранилац осумњиченог П.В..

Супротно жалбеним наводима првостепено вијеће је правилно и потпуно утврдило све одлучне чињенице од којих зависи одлука о постојању притворског основа о пријетњи за нарушавање јавног реда. У том смислу правилно се цијене околности под којима је кривично дјело учињено, посебно дрско и безобзирно понашање осумњичених на јавном мјесту испред хотела, бројност учесника у сукобу и тежина посљедица, што све оправдава закључак суда о могућој реакцији становника у средини гдје живе оптужени, а који би се због оваквог њиховог понашања основано осјећали угроженим ако би се они нашли на слободи и да то јесу ванредне околности због којих би њихово пуштање из притвора резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Овим су, поред висине казне која се може изрећи за ово кривично дјело, испуњени услови за продужење притвора на основу члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Зато супротни приговори жалби засновани на схватању да се због протекла времена и околности да се већи дио учесника сукоба налази на слободи, иако се и против њих води истрага, притвор може укинути или замијенити мјерама забране нису основани.

С обзиром да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбе бранилаца осумњичених одбити као неосноване.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић